

de Doorloper

In dit nummer:

Heroïsche tocht

Death Road

Oldenzaalse IJclub

oktober 2010

Clubblad Oldenzaalse IJclub

de Doorloper
een uitgave van de
Oldenzaalse IJclub

Bestuurssamenstelling

Voorzitter	Theo Stroot	0541-514706
Secretaris	Bastiaan Boerrigter	0620401129
Penningmeester/ Ledenadministratie	Johan Greving	0541-521498
Bestuurslid technische zaken kunstijs	Roelof Eshuis	074-2773254

telefoon nummer

Trainers

Gerard Heuvel	074-2665254
Gerrit Hesselink	0541-352895
Roelof Eshuis	074-2773254
Gerrit Nijhuis	0541-515115

IJsmeesters

Laurens Klaas	074-2778194
Albert Bosch	0541-519280

Secretariaat OIJC

Bastiaan Boerrigter	0620401129
---------------------	------------

e-mail: info@oijc.nl
<http://www.oijc.nl>

Vormgeving 'de Doorloper'

Eric Pierik
Toon Borghuisstraat 48
7576 XT Oldenzaal
tel. 06 14955501
epierik@gmail.com

Bank

Rabobank, rek nr.: 15.68.50.478
t.n.v. Oldenzaalse IJclub

Kamer van Koophandel no.:

75709

Inhoud

	Pagina
Van de redactie	3
Van de voorzitter	5
Een heroïsche tocht	7
Portret “Piet Zoomers”	10
Schaatsperikelen	13
Hollandse fietsers op “Death Road” in Bolivia	14
Nieuwe voorzitter van de KNSB	17

***Jaarvergadering OIJC op woensdag 17 november
in de Abdij, Zuidwal 82
Aanvang 20.00 uur
Reserveer deze datum vast in uw agenda***

Van de redactie

Het schaatsseizoen is begonnen en het is altijd weer komisch dat het bestuur werkt aan de voorbereidingen van het nieuwe schaatsseizoen terwijl je nog lekker met 25 graden op de racefiets zit. Onze mooie sport lijkt dan nog ver weg, maar inmiddels zijn we al weer rondjes aan het draaien.

Tijdens de jaarvergadering spraken we over de bijdrage van onze leden aan dit clubblad. We hebben als bestuur toen gezegd dat wij leden niet willen en kunnen verplichten iets te schrijven. En zie daar, hadden we in de vorige Doorlopers al mooie verhalen, ook nu weer hebben we van drie leden een mooie bijdrage ontvangen. Dit maakt de Doorloper interessant en de redactie is hier natuurlijk reuze blij mee.

Een heroïsch verhaal van ons erelid Gerrit Nijhuis. Weliswaar al een aantal jaren geleden, maar hij heeft wel een heel bijzondere skeelertocht volbracht. Lees zijn spontane bijdrage in dit nummer. Dan de ervaringen van Leo Blenkens, enthousiast lid van de trainingsgroep op dinsdagavond. En de durf om van iemand anders een spijkerbroek aan te doen en mee naar huis te nemen. Daar sta je dan.....

En tenslotte een zeer spannend verhaal van Rosalien Stroot. Jawel, wonend in Den Haag en nog altijd lid van OIJC. Iemand nog zin in een mooi ritje op een mountainbike?

De redactie is bijzonder blij met verhalen van leden en nu dit in de laatste Doorlopers steeds is gelukt, vragen wij de overige leden ook eens iets te schrijven voor de volgende Doorloper. De sluitingsdatum staat achterin vermeld.

Onze adverteerders vergeten we niet. In deze Doorloper een bijdrage van Henk Buss die Bert Jan Janssen van Piet Zoomers heeft bezocht. Uit eigen ervaring weet ik dat je voor mooie en sportieve kleding echt bij Piet Zoomers aan het goede adres bent. Kijk maar eens binnen in deze mooie zaak.

Henk Buss heeft een flink aantal adverteerders geïnterviewd en te kennen gegeven hier mee te willen stoppen. Wie van onze leden wil dit van Henk overnemen? Het is echt niet veel werk en best interessant. Driemaal per jaar een bedrijf bezoeken en een interview afnemen is toch echt wel te doen. Wij hopen dat onze oproep niet tevergeefs is. Veel leesplezier met deze Doorloper en de redactie wenst de leden een mooi schaatsseizoen toe.

Van de redactie,
Theo Stroot

Van de voorzitter

Beste leden,

Onze mooie vereniging staat aan de vooravond van een mooi jaar. Nu de zomer al weer ruim achter ons ligt en de herfst vordert, kijken we vooruit naar een nieuw schaatsseizoen. En wel naar een seizoen waarin we iets te vieren hebben namelijk het 25-jarig jubileum van OIJC. Een mooi moment om bij stil te staan en zeker een feest waard. Daarvoor heeft het bestuur een jubileumcommissie in het leven geroepen om de voorbereidingen te treffen.

Het bestuur is blij dat Chantal Spanjer-Nijhuis, Martijn Halink, Walter Kooiker en namens het bestuur Bas Boerrigter zich bereid hebben verklaard deze kar te trekken. Leden die wat jonger zijn dan de overige bestuursleden en vast met creatieve ideeën komen om er een mooi jubileum van te maken. Maar als bestuur willen we ook vooral een feest voor en met alle leden en dan is het beter om deze taak te delegeren. We hopen dat er iets moois uit de hoge hoed komt.

De akte waarin de statuten van de Oldenzaalse IJsclub werden vastgesteld is gedaateerd 16 januari 1986. In 1985 werden de voorbereidingen getroffen om de Oldenzaalse IJsclub weer op te richten. In het verleden was er namelijk ook een ijsclub die helaas ter ziele was gegaan. Het schaatsen is in de vorige eeuw nogal populair geweest in Oldenzaal en dat is nog steeds zo. We zullen zeker aandacht schenken aan de begintijd en proberen in de volgende Doorloper hier nader bij stil te staan. Ook via onze website houden we jullie op de hoogte.

Het schaatsen in Enschede is weer begonnen en de complete trainingsgroep heeft nu, in tegenstelling tot het afgelopen seizoen, de prachtige nieuwe kleding van onze sponsor WBO. Onze ijsclub kan zich laten zien met ruim 50 actieve leden die elke week in Enschede trainen en vaak ook nog in de vrije uren de schaatsen onderbinden.

En ook dit jaar hebben zich enkele nieuwe leden voor de trainingen aangemeld. Waarschijnlijk zullen zij ook nog de goede maat schaatspak vinden, omdat we in de courante maten wat extra hebben besteld.

We hebben ruim 70 ouders van kinderen die hebben mee gedaan aan de actie Lekker Fit Extra van de gemeente Oldenzaal een brief geschreven met informatie over onze ijsclub. Er zijn enkele reacties gekomen, maar het probleem blijft dat de jeugd al andere sporten heeft en er niet voldoende tijd is voor nog een sport erbij. Dit jaar hebben we er een paar nieuwe jeugdleden bij gekregen, maar er zijn er ook een paar gestopt. De groei die we willen bereiken is er nog niet, maar we blijven hier aandacht aan geven. Gelukkig heeft OIJC dezelfde uren kunnen houden in Enschede en zijn de prijzen voor de trainingen niet verhoogd. Tijdens een vergadering in Zenderen met alle actieve Twentse ijsclubs werd dit bekend gemaakt. Het bestuur van BC Twente (die het ijs huurt van de directie van de ijsbaan) heeft hiermee een goed resultaat voor alle ijsclubs weten te bereiken. Gezien de vele veranderingen in het management van de Enschedese ijsbaan zijn we hier blij mee en we hopen dat dit de nodige stabiliteit naar de toekomst zal geven.

In de vorige Doorloper schreef ik al over de goede samenwerking met het Outdoor Challenge Park (OCP) onder leiding van William

Segerink. Welnu, het bestuur heeft tijdens de zomer een aantal vergaderingen gehad met William met als resultaat een samenwerking tijdens een natuurijsperiode. Dit heeft voor beide partijen voordelen. OIJC heeft weer de oude opgang waar het ijs veel beter en sterker is, maar bovenal mogen we de gebouwen in goed overleg gebruiken. Zeker tijdens de voorbereidingen van natuurijs is dit een groot voordeel voor onze ijsmeesters en de overige vrijwilligers. Voor OCP biedt het voordelen om de naamsbekendheid te vergroten. Als bestuur zullen we in overleg met de ijsmeesters er voor zorgen dat we in goed gezamenlijk overleg en op een gepaste manier gebruik zullen maken van deze mooie accommodatie.

Beste leden, veel andere zaken zijn ook al weer in beweging. Neem onze juryleden die weer regelmatig gaan jureren in Enschede tijdens wedstrijden, onze trainers die de actieve leden weer in het zweet jagen en de samenwerking met de ijsclubs van Borne, Enschede en Lossler om goede training aan onze jeugd te geven. Vrijwilligers zijn onmisbaar

binnen een vereniging.

Laat de winter maar komen. Ik ga er vanuit dat veel van onze actieve leden de conditie op peil hebben gehouden en diegenen die het wat rustiger aandoen wens ik in elk geval voor zover mogelijk ook een beweeglijke tijd toe.

Een sportieve groet,
Theo Stroot

Skeelertocht Rondje IJsselmeer

21-6-1997

Wij skeelerden wekelijks toertochten, vaak met veelal dezelfde mensen en vaak 100 of 80 km per tocht. En eens per jaar een 200 km tocht. In zo'n peloton komen soms ideeën naar voren. Zo ook zouden wij in een dag om het IJsselmeer kunnen skeeleren, maar daar bleef het niet bij.

3 man namen het voortouw nl.

Gerard Kleinjans, Tiem Klos en Henk Haan, allen rijdend voor Stoudam. De route werd gereden en op papier gezet, de km's werden opgeteld. 270 km moet kunnen, werd gezegd.

De inschrijving kon alleen als je een 200 km tocht had geskeelerd of geschaatst.

Er schreven 44 personen in en een groepje uit Medemblik, maar die stapten in Medemblik uit. 's Avonds, de dag voor de tocht, verzamelen op de ijsbaan de Wijhe Ruit te Oldebroek, want 's morgens om 5 uur was de start, dus om 4 uur opstaan.

Ik was met de caravan en daar sliepen we met ons 3 en: Gerrit Bootsvelt, Hennie Olde Holtkamp en ik zei de gek: Gerrit Nijhuis. Om 4.15 uur had Gerrit Bootsvelt de macaroni warm en werd er zoveel mogelijk naar binnen gewerkt. Dan aankleden, skeelers aan en wachten op de start om 5 uur 's morgens. Het regende pijpenstelen. Dat is toch een goed begin voor een tochtje van 270 km lijkt me. Om 5 uur schoot Dries van Wijhe oftewel Dolle Dries ons weg met de woorden: "Julie zijn gek".

En tegen de verslaggevers van SBS 6 zei hij: "Als er 3 van die gekken overkomen is het al heel wat". Dus wij waren op weg richting Lelystad. Daar was na 30 km een stop van 15 min. en vertrek om 7 uur en dat ging de dijk op op weg naar Enkhuizen met een stop bij het monument midden op de dijk. De teller staat op 65 km. Na 15 min. rust was om 9 uur het vertrek.

Op de hele dijk de wind schuin tegen, heel slecht wegdek dus 2 armen los en van boven nog steeds heel veel regen en dus op weg naar Medemblik. Ondanks de regen verliep het nog steeds volgens plan. In Medemblik 15 min. rust en verzorging en vertrek om 10.45 uur. 98 km zijn afgelegd en de Medemblikkers wensen ons een goede reis verder en gaan naar huis. Dus op naar Den Oever. Bij een in aanbouw zijnde gemaal moest een stukje worden gekluund en even voor de Afsluitdijk een korte drinkpauze. Dat kwam mij heel goed uit, want mijn linker skeeler zat los onder de schoen. Ik had al wel 5 km met de inbussteltel in de hand gereden met de gedachte: "Als er één valt, kan ik hem snel aandraaien". Ge-

meen van mij hè. Dus kwam de drinkpauze mij goed uit. Daarna de Afsluitdijk op. Mooi wegdek, wind schuin achter en regen van boven. De lagers in de wielotjes hebben het moeilijk met dat weer en er werd ook rijkelijk met kruipolie om gesprongen de hele dag en nog had je het gevoel dat ze in brand vlogen, zo'n lawaai maakten ze soms, maar de Afsluitdijk is 30 km lang en werd in 1 uur tijd afgelegd.

In Zurich was een eetpauze gepland van 30 min. en vertrek om 14.00 uur. Dan zijn er 153 km afgelegd.

In Zurich kwam het thuisfront om ons mentaal te ondersteunen. Ineens stonden daar in de stromende regen mijn vrouw, Gerrit Grunder en zijn vrouw voor mij: geweldig! Maar wij moesten weer verder en toen kwam de eerste pech. Bij Makkum hadden ze een dag eerder over een lengte van 10 km nieuw split op de weg gemaakt. Dus daar konden we niet langs. De optie was om onder langs de IJsselmeerdijk te gaan, maar dan wel om de 100 m een wildrooster. Dus op naar Oude Mirdum. 190 km zijn dan afgelegd. 15 min pauze en vertrek om 16.15 uur via Lemmer naar Emmeloord. Wind schuin achter, 225 km zitten er op, rust 15 min. Tijdens de rust vroeg een van SBS 6 mensen aan Tiem Klos: "Hoe voelt u zich?", waarop Tiem antwoordde: "Ik voel me zo fit als een hoentje en harder kan ik niet liegen".

Vertrek 18.15 uur en beginnen aan de laatste loodjes, want die wegen toch het zwaarst. Via Kampen en Oosterwolde op naar Oldebroek. Onderweg 2 km voor Oldebroek de laatste uitvaller. Hoe kan dat nou zou je zeggen, maar hij zei: "Als ik doorrij, knap ik bij de enkels af". Dat zegt

wel iets over uitputting: slecht weer, tijd van inspanning en de afstand. Maar uiteindelijk komen wij met 31 personen in Oldebroek aan waaronder met respect 3 dames. Tijd van aankomst 20.50 uur. Dat is bijna 16 uur op wielotjes.

Na aankomst op de Wijhe Ruit nog een ererondje van 400 m, medaille in ontvangst nemen en lekker douchen.

Het heeft die dag zoveel geregend. Met dat water dat ik die dag over me heb gekregen kon ik me wel 1 jaar douchen!

Een hele inspanning maar blij dat ik heb meegedaan.

Gerrit Nijhuis

Portret van Bert-Jan Janssen van Piet Zoomers kleding

Op donderdag 23 september had ik een interview gepland met Bert-Jan Janssen van Piet Zoomers, de mooiste modewinkel van Oldenzaal.

Bij het binnenkomen viel mij op dat het geheel van 3 panden een prima sfeer uitademt. Iedereen was druk bezig de aanwezige klanten naar tevredenheid te helpen.

Elders werd de laatste hand gelegd aan de juiste verlichting. Na een zeer smaakvol kopje cappuccino heb ik Bert-Jan de volgende vragen voorgelegd:

1. Wat was voor jou de aanleiding om de OIJC te sponsoren?

Gerrit Halink was toen mijn accountant en Theo Stroot was klant. Door hen heb ik tot sponsoring besloten..

2. Heb je als ex-topsporter nooit overwogen om sportkleding te verkopen?

Jawel, dit heb ik gedaan, maar toen werkte ik in Deventer bij John Oude Wesselink en daarna bij Melching en van Ulsen, waar ik promotie heb gedaan voor voetbalschoenen in hun sportzaak. Toen ik in contact kwam met Piet Zoomers in Deventer vroeg hij mij voor hem in Oldenzaal te komen werken. Daar zijn we gestart in 1990.

3. Jullie domein is de laatste jaren aanzienlijk uitgebreid. Durfde je dit aan toen de recessie zich aankondigde? Of was dat al daarvoor?

Het pand van de voormalige boekhandel Verhaag kochten we in 2000 en in 2009 hebben we het pand van Gröneveld gekocht. Ondanks de voor de deur staande recessie zijn we juist gaan verbouwen om de klant vertrouwen te geven. Dit heeft goed gewerkt.

Belangrijk is een goed contact met de klant en dit te behouden. Vandaar dat we zo nu en dan een customer-avond organiseren met een hapje en drankje.

4. Kunnen jullie klanten van alle maten en gewichten van kleding voorzien?

Onze doelgroep is een leeftijd van 14 á 15 tot ca. 87 jaar. Er is voor elk wat wils; maten en gewichten maken daarbij niet uit.

5. In hoeverre leeft bij jou als persoon de schaatssport?

Het is een pracht sport. Ik ben echt een schaatssanaat. Ik heb veel en fanatiek geschaatst, maar kijk nu voornamelijk naar de EK en WK-wedstrijden. Ik kan me die verkeerde wissel van Sven Kramer nog goed herinneren. We zaten toen in Au in Oostenrijk en heb er veel moeite voor gedaan deze wedstrijden coûte que coûte te volgen.

6. Kun je vanaf 2008, toen het economisch klimaat verslechterde, iets merken van de omzet in kleding?

Nee, niet noemenswaardig. We plussen ieder jaar nog.

7. We kennen allemaal de benaming “Piet Zoomers”. Hoe groot is dit bedrijf eigenlijk? Heeft het veel filialen en hoeveel werknemers zijn er in dienst?

Piet Zomers heeft 8 filialen, waaronder een golfshop in Apeldoorn.

Zelf ben ik franchiser, d.w.z. dat ik zelfstandig een bedrijf heb binnen de kledingwereld van Piet Zoomers. We hebben geen bedrijven in het buitenland.

8. Als het gaat om het passen van kleding maken jullie ook vast wel eens iets gek mee. Heb je een of meerdere anekdotes in dit opzicht?

Ja, ik herinner mij een klant met gigantische zweetvoeten. Van de 500 m2 stonken er wel 300.

Een ander voorbeeld is dat ik bekende mensen uit Oldenzaal voor de gein wel eens een veel te groot of te klein kostuum probeerde aan te meten.

Of een man van 87 die een broek past en met open gulp uit de paskamer komt: “Meneer, u moet uw gulp dicht-ritsen, want er wordt de laatste tijd in Oldenzaal veel antiek gestolen!!!”

Hiermee wil ik zeggen dat het bij ons vooral gaat om een goed contact, sfeer, tijd voor de klant en bovenal het geven van vertrouwen. We vertellen onze klanten heel eerlijk of iets staat of niet, gelet op de persoon. Dit wordt zeer gewaardeerd. De klant is niet gek en heeft gauw door wanneer we toneel zouden spelen.

9. Wat verkopen jullie buiten de kleding?

Wij verkopen sinds kort ook schoenen. Als klanten kleding kopen, dan horen daar ook passende schoenen bij. Dan is het compleet.

10. Een kopje koffie voor de klant zorgt, zeker bij koud weer, voor een gezellige en gastvrije sfeer. In hoeverre merken jullie daar iets van?

Wij staan voor gezelligheid. Dat hebben wij hoog in ons vaandel. Wij zijn bovendien sterk door vast personeel. Klanten willen graag van doen hebben met personeel dat ze lange tijd kennen.

Website: www.pietzoomers.com

Henk Buss

Schaatsperikelen

Geënthousiasmeerd door Johan Greving die ik ken van een wekelijks avondje fitnessen ben ik in de winter van 2008-2009 ingestapt als lid van OIJC.

Na 30 jaar af en toe te hebben geschaatst op oude viking schaatsen besloot ik voor deze uitdaging op het eerste gezicht ietwat buiten proportioneel dure klapschaatsen aan te schaffen. Al snel werd me duidelijk, eenmaal staand op de nieuwe baan, dat dit laatste erg meeviel. Iedereen heeft ze tegenwoordig. De eerste avond was erg lastig, een gehannes op schijnbaar loszittende ijzers en dan ook nog een getrainde groep die er gelijk de sokken inzette. Toch na enkele dinsdagavonden mee te hebben gedaan krijg je dan de slag te pakken en haak je aan. Opvallend was wel dat in deze groep grote conditie en leeftijdsverschillen zaten. Dit laatste leidde mijns inziens nogal eens tot het uit elkaar vallen van de groep en een onoverzichtelijke situatie. Afgelopen seizoen kwam er een splitsing waarbij twee groepen ontstonden. Onder leiding van Gerrit Nijhuis gingen we aan de slag. De ideeën over de aanpak van deze trainingsavond worden door Gerrit meestal weggeschreven op een onooglijk klein briefje. Hierna worden we met weinig rustmomenten stevig aan de tand gevoeld. Geweldig om met zo'n enthousiaste groep onder deze leiding mee te kunnen doen. Dinsdags na mijn werk als projectleider in de spoorbranche haast ik me over een dichtgeslibte A1 naar Enschede om in een overvolle maar zeer gezellige kleedkamer te wisselen van pak. Van zeer jonge knapen tot wat meer belegen types, waartoe ik mij zelf moet rekenen, hijsen wij ons in no time in blitse nieuwe schaatsoutfits. Met een buikje val je zo door de mand, intrekken heeft geen zin. So what. Ik moet zeggen dat het tot nu toe op de baan "even afkloppen" goed gegaan

is. Eén keer zacht gevallen. Even later in de kleedkamer ging het echter wel een beetje mis. Door een haastig vertrek in verband met een probleem op het spoor ruilde ik snel mijn schaatspak voor "mijn" burger kloffie en vertrok. Bij thuiskomst bemerkte mijn vrouw (ik ben daar een enorme kluns in) dat de maat, kleur en merk van de spijkerbroek die ik droeg niet de mijne was.....Shit wat heb ik gedaan. 's Avonds nog even met Johan gebeld, ik dacht dat het misschien zijn broek was. Maar al snel bleek dat Theo Stroot naar zijn broek had gezocht. Gelukkig zat mijn eigen broek niet in de tas. In het geheel niet blij, bleef Theo uiteindelijk met één eenzame spijkerbroek in de kleedkamer achter. Hij bleek ook nog te passen. Theo hoefde gelukkig niet in zijn schaatspak of nog erger naar huis. Na bekend worden van de verwisseling hebben we er erg om gelachen. Nog heel even en we mogen weer aan de bak. Momenteel een wat waterige nazomer maar straks hopelijk weer een ouderwetse schaatswinter. Als spoorman zit ik daar overigens wel enigzins ambivalent in. Nog even genieten van de laatste zomerse trekjes en dan weer gezamenlijk de baan op. Ik verheug me er zeer op.

Een sportieve groet
Leo Blenkers

Hollandse fietsers op 'Death Road' in Bolivia

Door: Rosalien Stroot

Van april tot juli heb ik voor de ontwikkelingsorganisatie Chakana in Bolivia gezeten. Een bijzondere werkervaring in een arm, maar prachtig land. In de weekenden trok ik er meestal met huisgenoten en collega's op uit om de regio rond La Paz te verkennen. Tijdens één van mijn trips, op weg naar het dorpje genaamd Coroico, werd mijn interesse voor een wel heel bijzondere afdaling gewekt.

Voor sportievelingen en waaghalzen is er in Bolivia de mogelijkheid de noordelijke Yungasweg per mountainbike af te dalen. De Yungasweg is een route die van La Paz op 4800 meter hoogte in het Andesgebergte naar Coroico loopt, dat op 1200 meter in de Yungas (het regenwoud) ligt. De weg wordt gemarkeerd door steile hellingen en diepe afgronden van meer dan 600 meter en is met nog geen 3 meter breedte enorm smal. De weg werd in 1995 tot werelds meest gevaarlijke weg uitgeroepen en verdiende met 200 tot 300 verkeersslachtoffers per jaar met recht de titel 'el camino de la muerte' (de dodenweg). Na 20 jaren bouwen is sinds 2006 een verbeterde nieuwe weg in gebruik genomen, waardoor er veel minder verkeer over de oude weg hoeft te rijden. Hierdoor is de afdaling een stuk veiliger geworden en wordt de weg vooral gebruikt door backpackers die op zoek zijn naar avontuur.

Eind juli kwam mijn vriend Remco mij in Bolivia opzoeken. Hij had een aflevering van het autoprogramma Topgear gezien, waarin drie Britse presentatoren in brakke terreinwagens over de beruchte Yungasweg jakkeren. Het leek hem wel wat om deze weg per mountainbike af te dalen. Toch twijfelden we ook aan de hele onderneming... ik had in het verleden wel eens op een mountainbike gezeten en voor fietsers is Den Haag ook een ware jungle, maar deze tocht zou toch wel van een geheel ander kaliber zijn. Mijn Nederlandse vrienden in La Paz drukten mij echter op het hart dat de afdaling voor ervaren Hollandse fietsers goed te doen is en dat de afdaling stukken veiliger is geworden door de opening van de nieuwe weg in 2006. Op basis van die informatie besloten we de tocht te maken.

Bij een betrouwbare reisorganisatie huurden we een goede gids met nog betere fietsen. Om zeven uur 's ochtends werkten we een

paar broodjes en koppen koffie naar binnen met onze tourgroep. Na het ontbijt konden we onze beschermende kleding passen en werden we per minibus naar het startpunt gereden. Daar aangekomen kregen we een korte briefing en de tijd om onze mountainbikes (remmen!?) te testen. We kregen instructie om aan de linkerkant van de weg te fietsen als zijnde dalend verkeer. In Bolivia rijdt men normaliter rechts, maar aangezien de Yungasweg zo smal is, rijdt het dalende verkeer links zodat de dalende bestuurder goed de afgrond en zijn linkerwiel kan zien om tegenliggers te kunnen passeren... Bolivianen zijn praktisch! Eenmaal aangekomen bij het startpunt van de dodenweg pompte de adrenaline toch behoorlijk door onze aderen. Vooral het eerste stuk was een behoorlijke adrenaline kick, waarbij we onze remmen naar hartenlust hebben gebruikt. Die deden het wel. Na een tijdje begon het te wennen, al verloren we onze concentratie geen moment. Het was goed te fietsen, maar een stuurfout kan je je op deze weg echt niet permitteren. Tijdens de afdaling zag je het klimaat veranderen. De fleecvestjes gingen uit, want we fietsten binnen enkele uren werkelijk van de besneeuwde bergtoppen de jungle in. Na 4 uur kwamen wij bezweet in Coroico aan waar we een duik in het zwembad van een hotel mochten nemen. 's Avonds keerden we over dezelfde route richting La Paz terug: een paar biertjes en oogjes toe, want die afgronden vanuit de minibus te zien passeren was weer een geheel andere ervaring. We waren in ieder geval blij veilig thuis aan te komen en onze T-shirts met de tekst 'I survived Death Road' te kunnen showen aan huisgenoten.

Lidmaatschap

Lid van de Oldenzaalse IJclub wordt u door u op te geven bij de ledenadministratie:

Johan Greving
Hulsbekenkamp 35
7576 GB Oldenzaal
0541-521498

Of via onze website;

<http://www.oijc.nl>

Emailadres: info@oijc.nl

Het lidmaatschap van de OIJC kost per jaar voor:

Volwassenen	€ 16,00
Jeugd tot 16 jaar	€ 9,00
Een gezin	€ 25,00

Bij dit bedrag zijn inbegrepen de toegang tot de ijsbaan op Het Hulsbeek en 3 keer per jaar het clubblad De Doorloper.

Informatie over kosten van de verschillende trainingsgroepen kan worden ingewonnen bij Johan Greving.

Opzegging van het lidmaatschap en opzeggen van deelname aan een trainingsgroep dient te geschieden vóór 1 juli van het volgend seizoen en wel schriftelijk bij de ledenadministratie.

*Stuur een leuk verhaal in en lees het
in de volgende Doorloper.
Foto's zijn welkom*

Sluitingsdatum kopij volgende Doorloper
31 januari 2011